

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.2.2016
C(2016) 755 final

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

av den 12.2.2016

VÄGLEDNING

FÖR EU:S TIMMERFÖRORDNING

VÄGLEDNING

FÖR EU:S TIMMERFÖRORDNING¹

INLEDNING

Enligt förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden² (nedan kallad *EU:s timmerförordning*) kan kommissionen anta icke-lagstiftningsakter för att få till stånd ett enhetligt genomförande. De akter som hittills antagits är

- en delegerad förordning med kraven för erkännande av övervakningsorganisationer och ett förfarande för beviljande och återkallande av detta erkännande³ och
- en genomförandeförordning med detaljerade regler för systemet för tillbörlig aktsamhet och för hur ofta och på vilket sätt övervakningsorganisationer ska kontrolleras av medlemsstaternas behöriga myndigheter.⁴

Efter samråd med intressenter, sakkunniga från medlemsstater och medlemmar i Flegtkommittén (för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog) rådde samförstånd om att vissa aspekter av EU:s timmerförordning behövde förtydligas. Man var överens om att det behövdes en vägledning som tar upp problem i samband med EU:s timmerförordning och dess åtföljande icke-lagstiftningsakter. Vägledningen diskuterades och utarbetades tillsammans med Flegtkommittén.

Denna vägledning är inte rättsligt bindande, utan syftet är enbart att informera om vissa delar av EU:s timmerförordning och kommissionens båda icke-lagstiftningsakter. Den ska inte ersätta, lägga till eller ändra något i bestämmelserna i förordning (EU) nr 995/2010, kommissionens förordning (EU) nr 363/2012 eller kommissionens förordning (EU) nr 607/2012, som fortfarande är den rättsliga grund som ska tillämpas. Vägledningen bör inte betraktas isolerat utan måste ses mot bakgrund av lagstiftningen, och får inte användas som en fristående referens.

Vägledningen utgör dock ett användbart referensmaterial för alla som måste följa EU:s timmerförordning, eftersom den förtydligar delar av lagtexten som är svåra att förstå. Den kan också hjälpa nationella behöriga myndigheter och tillsynsorgan när de ska tillämpa och verkställa det lagstiftningspaket där EU:s timmerförordning ingår.

Under samrådsprocessen inför kommissionens två icke-lagstiftningsakter och efter flera bilaterala möten med intressenterna beslutades vilka problem som skulle tas upp i vägledningen. Ytterligare problem kan läggas till när det finns mer erfarenhet av att tillämpa EU:s timmerförordning, och vägledningen kan då revideras på motsvarande sätt.

1. DEFINITIONEN AV UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN

Tillämplig lagstiftning: *EU:s timmerförordning – artikel 2 – Definitioner*

Enligt artikel 2 anses timmer ha släppts ut på marknaden om följande gäller för leveransen:

¹ Ingenting i denna vägledning ersätter direkta hänvisningar till de rättsakter som nämns, och kommissionen tar inget ansvar för förlust eller skada som orsakas av fel eller påståenden i vägledningen.

Endast EU-domstolen kan fälla slutliga avgöranden om tolkningen av förordningen.

² EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

³ EUT L 115, 27.4.2012, s. 12.

⁴ EUT L 177, 7.7.2012, s. 16.

- Den ska göras **på den inre marknaden** – timret måste fysiskt finnas i EU, oavsett om det har avverkats inom EU eller om det har importerats och klarerats för fri omsättning av tullen, eftersom varor får status som unionsvara först när de har förts in i tullunionens territorium. Varor som omfattas av särskilda tullförfaranden (t.ex. tillfällig import, aktiv förädling, bearbetning under tullens kontroll, tullagring, frizoner) eller som transiteras eller återexporteras anses inte ha släppts ut på marknaden.
- Den ska göras **för första gången** – trävaror som redan har släppts ut på EU-marknaden och varor som härrör från trävaror som redan har släppts ut på marknaden omfattas inte. Begreppet *göra en vara tillgänglig för första gången* gäller dessutom för varje enskild vara som släpps ut på marknaden efter den första tillämpningsdagen för EU:s timmerförordning (den 3 mars 2013) och inte för lanseringen av en ny vara eller produktlinje. Begreppet *utsläppande på marknaden* avser varje enskild vara, inte en typ av vara, oavsett om den tillverkas som enskild enhet eller i en serie.
- Den ska göras **i samband med kommersiell verksamhet** – trävaror ska släppas ut på marknaden för bearbetning eller distribution till kommersiella eller icke-kommersiella konsumenter, eller för användning i verksamhetsutövarens egen verksamhet. Förordningen medför inte några krav på icke-kommersiella konsumenter.

Alla dessa villkor ska vara uppfyllda samtidigt. En vara har alltså släppts ut på marknaden när en verksamhetsutövare för första gången gör timmer eller trävaror tillgängliga på EU-marknaden för distribution eller användning i samband med sin kommersiella verksamhet. För att verksamhetsutövare ska kunna identifieras på ett tydligt, logiskt och konsekvent sätt måste de definieras med utgångspunkt i hur deras timmer görs tillgängligt på EU-marknaden, vilket varierar beroende på om timret avverkas inom eller utanför EU.

När timmer avverkas inom EU eller importeras till EU för första gången i samband med kommersiell verksamhet gäller följande definitioner av *verksamhetsutövare*:

- När det gäller timmer som avverkas inom EU är verksamhetsutövaren den enhet som distribuerar eller använder timret efter avverkningen.
- När det gäller timmer som avverkas utanför EU är verksamhetsutövaren den enhet som fungerar som importör när EU:s tullmyndigheter klarerar timret för fri omsättning inom EU. I de flesta fall kan importören identifieras som den mottagare som anges med namn eller nummer i fält 8 i tulldeklarationen (det administrativa enhetsdokumentet).
 - ii) När det gäller timmer eller trävaror som importeras till EU har definitionen av *verksamhetsutövare* inget samband med äganderätten till produkten eller andra avtalsarrangemang.

Alla verksamhetsutövare måste, oavsett om de är EU-baserade eller ej, följa förbudet mot att släppa ut olagligt avverkat timmer på marknaden och iakttä skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet.

I bilaga I finns exempel på hur tolkningen av *utsläppande på marknaden* fungerar i praktiken.

EU:s timmerförordning ska inte tillämpas retroaktivt. Det betyder att förbudet inte ska tillämpas på timmer och trävaror som släppts ut på marknaden före den 3 mars 2013, då förordningen trädde i kraft. Vid kontroller som görs av de nationella behöriga myndigheterna måste verksamhetsutövarna dock kunna visa att de har infört ett system för tillbörlig aktsamhet som varit i drift sedan den 3 mars 2013. Därför är det viktigt att verksamhetsutövarna kan identifiera sina leveranser före och efter det datumet. Handlarnas skyldighet att garantera spårbarhet gäller också från den dagen.

2. DEFINITION AV FÖRSUMBAR RISK

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 6 – System för tillbörlig aktsamhet

Enligt kraven på tillbörlig aktsamhet måste verksamhetsutövaren samla information om det timmer och de trävaror som hanteras och om sina leverantörer för att kunna göra en fullständig riskbedömning. I artikel 6 anges de två kategorier av uppgifter som ska bedömas:

- Artikel 6.1 a – specifik information om själva timret eller trävaran: beskrivning, avverkningsland (och i förekommande fall subnationell region samt koncession), leverantör och handlare samt dokumentation som visar att gällande lagstiftning har följts.
- Artikel 6.1 b – allmän bakgrundsinformation för bedömningen av den varuspecifika informationen, om förekomsten av olaglig avverkning av vissa träarter och förekomsten av olagliga avverkningsmetoder på avverkningsplatsen samt om leveranskedjans komplexitet.

Den allmänna informationen ger verksamhetsutövarna ett sammanhang för riskvärderingen, men det krävs också varuspecifik information för att fastställa risken för trävaran i sig. Om den allmänna informationen visar att det kan finnas risker måste man alltså vara extra noggrann vid insamlingen av den varuspecifika informationen. Om varan härrör från flera olika timmerkällor måste risken bedömas separat för varje komponent eller art.

Riskenivån måste bedömas från fall till fall eftersom den är beroende av flera olika faktorer. Även om det inte finns något enhetligt godkänt system för riskbedömning måste verksamhetsutövaren i allmänhet besvara följande frågor:

- **Var avverkades timret?**
Förekommer det olaglig avverkning i det land, den subregion eller den koncession som timret kommer ifrån? Är risken för olaglig avverkning särskilt stor för den berörda träarten? Har FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört sanktioner mot import och export av timmer?
- **Ger förvaltningsnivån anledning till oro?**
Förvaltningsnivån kan innebära att vissa handlingar som visar att gällande lagstiftning har följts blir mindre tillförlitliga. Man bör därför ta hänsyn till graden av korruption, affärsriskindex eller andra indikatorer på förvaltningen i det berörda landet.
- **Har leverantören lämnat in alla nödvändiga intyg om att gällande lagstiftning följs och går de att kontrollera?**
Om alla relevanta intyg finns på plats är det mer sannolikt att leveranskedjan för varan är väl fastställd. Verksamhetsutövaren kan då anta att handlingarna är äkta och tillförlitliga.
- **Finns det indikationer på att ett företag i leveranskedjan deltar i verksamhet som hänger samman med olaglig avverkning?**
Det är större risk för att timmer är olagligt avverkat om det köps av ett företag som har deltagit i verksamhet kopplad till olaglig avverkning.
- **Är leveranskedjan komplex?⁵**
Ju mer komplex leveranskedjan är, desto svårare kan det bli att spåra träinnehållet i en vara tillbaka till den ursprungliga avverkningen. Om man misslyckas med att få fram den information som behövs i ett led i leveranskedjan kan detta öka möjligheten för att olagligt avverkat timmer förs in i kedjan.

En timmerleverans ska anses medföra försumbar risk när inga farhågor framkommit vid en uttömmande

⁵ En närmare förklaring av vad som avses med begreppet *leveranskedjans komplexitet* finns i avsnitt 3.

bedömning av såväl den varuspecifika som den allmänna informationen.

Förteckningen över kriterier för riskbedömningen är inte uttömmande. Verksamhetsutövare får lägga till andra kriterier om de gör det lättare att bedöma sannolikheten för att trä i en vara kommer från en olaglig avverkning eller att bevisa att avverkningen har skett lagligt.

3. FÖRTYDLIGANDE AV KOMPLEXITETEN I LEVERANSKEDJAN

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 6 – System för tillbörlig aktsamhet

Komplexiteten i leveranskedjan nämns uttryckligen bland riskbedömningskriterierna i artikel 6 i EU:s timmerförordning och är alltså relevant för riskbedömningen och riskreduceringen inom ramen för insatserna för att visa tillbörlig aktsamhet.

Tanken bakom detta kriterium är att det kan vara svårare att spåra timret tillbaka till avverkningsplatsen (avverkningsland och i förekommande fall den subnationella regionen och koncessionen för avverkningen) om leveranskedjan är komplex. Om man misslyckas med att få fram den information som behövs i ett led i leveranskedjan kan detta öka möjligheten för att olagligt avverkat timmer förs in i kedjan. Leveranskedjans längd ska dock inte betraktas som en riskfaktor. Det är möjligheten att spåra timret i en vara tillbaka till avverkningsplatsen som är det viktiga. Risknivån ökar om komplexiteten i leveranskedjan gör det svårt att identifiera den information som krävs enligt artikel 6.1 a och b i EU:s timmerförordning. Om det finns oidentifierade led i leveranskedjan kan detta leda till slutsatsen att risken inte är försumbar.

Komplexiteten i leveranskedjan ökar med antalet bearbetningsföretag och mellanhänder mellan avverkningsplatsen och verksamhetsutövaren. Komplexiteten ökar också när mer än en art eller timmerkälla används i varan.

För att bedöma komplexiteten i leveranskedjan kan verksamhetsutövarna ställa följande frågor (listan är inte uttömmande):

- ✓ Fanns det flera bearbetningsföretag och/eller led i leveranskedjan innan en viss trävara släpptes ut på EU-marknaden?
- ✓ Har det förekommit handel med timret och/eller trävarorna i mer än ett land innan de släpptes ut på EU-marknaden?
- ✓ Ingår trä från mer än en träart i den vara som ska släppas ut på marknaden?
- ✓ Kommer träet i den vara som ska släppas ut på marknaden från olika källor?

4. FÖRTYDLIGANDE AV KRAVET PÅ HANDLINGAR SOM VISAR ATT TIMRET ÖVERENSSTÄMMER MED TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artiklarna 2 och 6 – System för tillbörlig aktsamhet

Tanken med denna skyldighet är att grunden för att avgöra vad som är olaglig avverkning är lagstiftningen i det land där timret avverkades.

Enligt artikel 6.1 a sista strecksatsen i EU:s timmerförordning ska handlingar eller andra uppgifter som visar överensstämmelse med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet samlas in inom ramen för systemet för tillbörlig aktsamhet. Det bör betonas att insamlingen av handlingarna måste göras för att användas i riskbedömningen och inte får ses som ett fristående krav. För att kunna visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med EU:s timmerförordning måste verksamhetsutövare kunna bedöma innehållet i och tillförlitligheten hos de handlingar de samlar in och visa att de förstår sambanden mellan de olika uppgifterna i handlingarna.

EU:s timmerförordning ger en viss flexibilitet eftersom ett antal rättsliga områden anges utan att det fastställs några specifika lagar – dessa varierar från land till land och kan dessutom komma att ändras. För att få fram handlingar eller andra uppgifter som visar överensstämmelse med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet måste verksamhetsutövarna först och främst känna till vilken lagstiftning som finns i det berörda avverkningslandet. Här kan de få hjälp av medlemsstaternas behöriga myndigheter i samarbete med Europeiska kommissionen. De kan också använda sig av tjänster från övervakningsorganisationer. Om verksamhetsutövarna inte använder sig av tjänster från övervakningsorganisationer kan de vända sig till organisationer med specialistkunskaper om skogssektorn i specifika länder där timmer avverkas och trävaror tillverkas.

Skyldigheten att samla in handlingar eller andra uppgifter bör tolkas brett, eftersom de olika länderna har olika regelverk och inte alltid kräver att specifika handlingar ska upprättas. Skyldigheten bör därför anses innefatta offentliga handlingar som utfärdas av behöriga myndigheter, handlingar som visar avtalsvillkor, handlingar över företagspolicier, uppförandekoder, certifikat som utfärdats i system som kontrolleras av tredje part osv. Handlingar och uppgifter kan lämnas i pappersform eller elektronisk form.

Aktörer i leveranskedjan bör vidta rimliga åtgärder för att försäkra sig om att sådana handlingar är äkta, beroende på deras bedömning av den allmänna situationen i avverkningslandet eller avverkningsregionen.

I följande tabell ges några konkreta exempel som endast är avsedda som illustration och inte ska uppfattas som obligatoriska eller uttömmande:

1. Handlingar gällande rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentligtgräns	Allmänt tillgängliga handlingar i pappersform eller elektronisk form, t.ex. handlingar gällande äganderätt/nyttjanderätt/avtal eller koncessionsavtal.
2. Betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer	Allmänt tillgängliga handlingar i pappersform eller elektronisk form, t.ex. avtal, kontoutdrag, momshandlingar, officiella kvitton etc.
3. Avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inbegripet skogsförvaltning och bevarande av biologisk mångfald, med direkt koppling till avverkning av timmer	Officiella granskningsrapporter, miljögodkännanden, godkända avverkningsplaner, slutliga avverkningsrapporter, uppförandekoder, offentlig information som vittnar om sträng övervakning grundad på lagstiftning samt förfaranden för spårning av timmer och kontroll, officiella handlingar utfärdade av behöriga myndigheter i ett avverkningsland etc.
4. Tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer	Miljökonsekvensbedömningar, förvaltningsplaner, miljörevisionsrapporter, avtal om socialt ansvar, specifika rapporter om besittningsrätt och rättighetskonflikter.
5. Handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs	Allmänt tillgängliga handlingar i pappersform eller elektronisk form, t.ex. avtal, kontoutdrag, handelsdokument, importlicenser, exportlicenser, officiella kvitton på exporttullar, listor över exportförbud, tilldelning av exportkvoter etc.

De handlingar som samlas in måste bedömas som en helhet, med spårbarhet genom hela leveranskedjan.

Alla uppgifter måste kunna kontrolleras. Verksamhetsutövaren måste i samtliga fall kontrollera t.ex.

- om de olika handlingarna stämmer överens med varandra och med andra tillgängliga uppgifter,
- exakt vad varje handling bevisar,
- vilket system (t.ex. myndighetskontroll, oberoende revision) som ligger till grund för handlingen,
- varje handling tillförlitlighet och giltighet, dvs. sannolikheten för att handlingen är förfälskad eller utfärdats olagligen.

Verksamhetsutövaren måste också beakta risken för korruption, särskilt när det gäller skogsbrukssektorn. I fall där risken för korruption inte är försumbar kan inte ens officiella handlingar som utfärdats av myndigheter anses tillförlitliga. Olika källor ger allmänt tillgänglig information om korruptionsnivån i ett land eller en subnationell region. Det vanligaste måttet är Transparency Internationals korruptionsindex (*Corruption Perceptions Index*, CPI), men andra liknande index eller relevanta uppgifter kan också användas.

Låga CPI-poäng visar att ytterligare kontroll kan krävas. Handlingarna måste då kontrolleras särskilt noggrant eftersom det kan finnas skäl att betvivla deras trovärdighet. Verksamhetsutövaren måste vara medveten om att ett lands CPI-poäng ger en genomsnittlig indikation om allmänhetens uppfattning om korruption och kanske inte direkt säger något om situationen just i skogsbrukssektorn. Det kan också hända att risken för korruption varierar mellan subnationella regioner i ett och samma land.

Ju högre korruptionsrisken är i ett specifikt fall, desto viktigare är det att få fram ytterligare bevis för att minska risken för att olagligt timmer kommer in på EU-marknaden. Exempel på sådana ytterligare bevis kan vara system som kontrolleras av tredje part (se avsnitt 6 i denna vägledning), oberoende eller egna revisioner eller teknik för spårning av timmer (t.ex. med genetiska markörer eller stabila isotoper).

5A. FÖRTYDLIGANDE AV PRODUKTDEFINITIONEN – FÖRPACKNINGSMATERIAL

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 2 och bilagan till EU:s timmerförordning

Bilagan innehåller en förteckning över ”timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen⁶ enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87, på vilken den här förordningen är tillämplig”.

HS-nr 4819 omfattar ”kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp”.

- **När någon av dessa artiklar släpps ut på marknaden som en fristående vara i stället för som förpackningsmaterial för en annan vara ska den omfattas av förordningen och då måste tillbörlig aktsamhet visas.**
- **Om förpackningsmaterial enligt HS-nr 4415 eller 4819 används som ”stöd, skydd eller bärare” för en annan vara ska det *inte* omfattas av förordningen.**

Det betyder att de ovan angivna begränsningarna av HS-nr 4415 i bilagan till EU:s timmerförordning också ska gälla för HS-nr 4819.

Inom dessa kategorier görs ytterligare en åtskillnad mellan förpackningsmaterial som anses ge en vara dess ”huvudsakliga karaktär” och förpackningsmaterial som formas och anpassas för en viss vara men som inte är en integrerad del av varan i sig. I den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Kombinerade nomenklaturen⁷ förtydligas dessa skillnader. Exempel ges nedan. Förmodligen är det dock endast en liten

⁶ http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=SV>

andel av de varor som omfattas av förordningen som berörs av dessa ytterligare distinktioner.

Sammanfattningsvis omfattas följande av förordningen:

- Förpackningsmaterial enligt HS-nr 4415 eller 4819 som släpps ut på marknaden som varor i sig.
- Behållare enligt HS-nr 4415 eller 4819 som ger en vara dess huvudsakliga karaktär, t.ex. dekorativa presentförpackningar.

Följande omfattas inte av förordningen:

- ✓ Förpackningsmaterial som presenteras med varan inslagen i materialet och som används uteslutande som stöd, skydd eller bärare av en annan vara (som kan vara en träbaserad vara eller ej).

5B. FÖRTYDLIGANDE AV PRODUKTDEFINITIONEN – AVFALL OCH ÅTERVINNINGSPRODUKTER

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – skäl 11 och artikel 2 + direktiv 2008/98/EG – artikel 3.1

Detta undantag gäller

- ✓ trävaror som omfattas av bilagan, framställs av material som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskafts som avfall (t.ex. återvunnet virke från rivna byggnader eller varor framställda av träavfall).

Detta undantag gäller **inte**

- ✓ biprodukter från en tillverkningsprocess som innefattar material som *inte* har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskafts som avfall.

Scenarier

Ska träflis och sågspån som framställs som biprodukter vid sågverk omfattas av förordningen?

Ja. Träflis eller andra trävaror som framställs ur material som tidigare har släppts ut på den inre marknaden ska dock inte omfattas av förordningens krav på *utsläppande på marknaden* (artikel 2 b sista meningen i EU:s timmerförordning).

Ska möbler tillverkade av virke från rivningshus omfattas av förordningen?

Nej. Materialet i dessa varor har avslutat sin livscykel och skulle annars ha bortskafts som avfall.

6. ROLLEN FÖR SYSTEM SOM ANVÄNDS AV TREDJE PART I RISKBEDÖMNING OCH RISKREDUCERING⁸

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – skäl 19 och artikel 6 – System för tillbörlig aktsamhet + kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 – artikel 4 – Riskbedömning och riskreducering

A. Bakgrundsinformation

System för frivillig skogscertifiering och kontroll av att timmer är lagligt avverkat används ofta för att uppfylla specifika kunders krav på trävaror. Systemen brukar omfatta en standard som beskriver de förvaltningsmetoder som måste införas vid en skogsbruksenhet, med övergripande principer, kriterier och indikatorer, krav på kontroll av att standarden uppfylls och tilldelning av certifikat. Dessutom brukar det ingå en separat certifiering av övervakningssystem för att ge garantier för att en vara endast innehåller trä, eller en viss procentandel trä, från certifierade skogar.

⁸ Certifiering har inte samma status som Flegtlicenser och Cites-tillstånd (avsnitt 10 nedan).

När en organisation, som inte är skogsförvaltaren, tillverkaren eller handlaren eller den kund som kräver certifiering, gör en bedömning och utfärdar ett certifikat kallas detta för tredjepartscertifiering. Sådana certifieringssystem kräver i allmänhet att tredjepartsorganisationer kan visa att de har kompetens för att göra bedömningar genom en ackrediteringsprocess med standarder för granskarnas kompetens och de system som certifieringsorganisationerna måste använda. Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) har offentliggjort standarder för krav på både certifieringsorgan och bedömningsmetoder. Egenutvecklade system för att kontrollera att timmer är lagligt avverkat brukar i allmänhet inte kräva ackreditering, även om de ofta tillhandahålls av organisationer som erbjuder ackrediterade certifieringstjänster.

Certifieringsstandarder för skogsbruk innefattar i allmänhet ett krav på att skogsbruksenheten ska följa skogsbrukslagstiftningen. Standarder för systemförvaltning, t.ex. för miljöförvaltning eller kvalitetsstyrning, brukar inte innefatta ett sådant krav, eller så kontrolleras det inte noggrant vid bedömningen.

B. Vägledning

När en verksamhetsutövare överväger om ett certifieringssystem eller laglighetskontroll ska användas som garanti för att träet i en vara avverkats lagligt, måste verksamhetsutövaren undersöka om systemet innefattar en standard som omfattar all tillämplig lagstiftning. Detta kräver en viss kunskap om det system som verksamhetsutövaren använder och hur det tillämpas i avverkningslandet. Certifierade varor har oftast en märkning med namnet på den certifieringsorganisation som har upprättat kriterierna för certifikatet och fastställt kraven för granskningsprocessen. Dessa organisationer kan normalt sett lämna information om vad certifieringen täcker och hur den har tillämpats i det land där timret avverkats och även lämna uppgifter om detaljer som hur granskningar i fält varit utformade och hur ofta de genomförts.

Verksamhetsutövaren bör förvissa sig om att den tredjepartsorganisation som utfärdat certifikatet hade rätt kompetens och har gott anseende hos certifieringssystemet och det berörda ackrediteringsorganet. Certifieringssystemet brukar kunna ge information om hur systemen regleras.

Vissa system tillåter certifiering när en viss procentandel av träet i en vara uppfyller certifieringsstandarden. Denna procentandel brukar anges på märkningen. I så fall är det viktigt att verksamhetsutövaren får information om huruvida den icke-certifierade andelen har kontrollerats och om kontrollerna ger tillräckliga bevis på att den tillämpliga lagstiftningen har följts.

Certifiering av övervakningssystem får användas som bevis på att inget okänt eller otillåtet timmer förs in i leveranskedjan. Dessa system bygger i allmänhet på att man ser till att endast tillåtet timmer förs in i leveranskedjan vid "kritiska kontrollpunkter" och att en vara kan spåras till sin föregående innehavare (som också måste ha ett certifierat övervakningssystem) i stället för tillbaka till den skog där timret avverkades. En vara som omfattas av ett certifierat övervakningssystem kan innehålla en blandning av certifierat och annat tillåtet material från en rad olika källor. När ett certifierat övervakningssystem använts som laglighetsbevis bör verksamhetsutövaren se till att tillåtet material uppfyller den tillämpliga lagstiftningen och att kontrollerna är tillräckliga för att utesluta annat material.

Det är viktigt att notera att en organisation kan ha ett certifierat övervakningssystem så länge det har system för att särskilja mellan certifierat material och den tillåtna procentandelen tillåtet material och otillåtet material, även om den inte tillverkar någon certifierad vara vid det aktuella tillfället. Om verksamhetsutövaren använder certifiering som garanti och gör sina inköp från leverantörer som använder ett certifierat övervakningssystem måste man alltså kontrollera att det certifierade övervakningssystemet omfattar den specifika vara som köps.

I sin bedömning av trovärdigheten hos ett system som kontrolleras av tredje part kan verksamhetsutövaren ställa följande frågor (listan är inte uttömmande):

- ✓ Är alla krav enligt artikel 4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 uppfyllda?
- ✓ Uppfyller certifieringssystemen eller andra system som kontrolleras av tredje part internationella eller europeiska standarder (t.ex. relevanta ISO-vägledningar eller ISEAL-koder)?
- ✓ Finns det underbyggda rapporter om eventuella brister eller problem i systemen som kontrolleras av tredje part i de länder som timret eller trävarorna importeras från?
- ✓ Är de tredje parter som utför de kontroller som avses i artikel 4 b, c och d i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 oberoende ackrediterade organisationer?

7. REGELBUNDEN UTVÄRDERING AV SYSTEM FÖR TILLBÖRLIG AKTSAMHET

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 4 – Verksamhetsutövarnas skyldigheter

Ett *system för tillbörlig aktsamhet* kan beskrivas som en dokumenterad, utprovad, stegvis metod som innefattar kontroller och syftar till att leda till ett konsekvent önskat resultat i en verksamhetsprocess. Det är viktigt att en verksamhetsutövare som använder ett eget system för tillbörlig aktsamhet utvärderar systemet regelbundet för att se till att de ansvariga följer tillämpliga förfaranden och att man uppnår önskat resultat. Enligt god praxis bör en sådan utvärdering göras varje år.

Utvärderingen kan göras av någon inom organisationen (helst någon som är oberoende av dem som genomför förfarandena), eller av ett externt organ. Den bör identifiera eventuella brister och misslyckanden, och organisationens ledning bör fastställa tidsfrister för hanteringen av dem.

När det gäller system för tillbörlig aktsamhet i fråga om timmer bör man t.ex. vid utvärderingen kontrollera om det finns dokumenterade förfaranden

- för att samla in och registrera viktig information om leveranser av trävaror som ska släppas ut på marknaden,
- för att bedöma risken för att någon beståndsdel i varan innehåller trä från olagligt avverkat timmer,
- för att beskriva de åtgärder som ska vidtas vid olika risknivåer.

Man bör också kontrollera om de som är ansvariga för att genomföra varje steg i förfarandena både förstår och tillämpar dem och att det finns tillfredsställande kontroller för att se till att förfarandena verkligen tillämpas (dvs. att de identifierar riskfyllda timmerleveranser och leder till att dessa utesluts).

8. SAMMANSATTA PRODUKTER

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 6.1

När en verksamhetsutövare uppfyller denna skyldighet att ge tillgång till uppgifter om sammansatta varor eller varor med en sammansatt träbaserad beståndsdel måste verksamhetsutövaren samla in information om alla nya material i blandningen, inbegripet art, avverkningsplats för varje beståndsdel och lagligheten i ursprunget för dessa beståndsdelar.

Det är ofta svårt att identifiera det exakta ursprunget för alla beståndsdelar i sammansatta trävaror. Detta gäller särskilt för rekonstituerade produkter som papper och träbaserade skivor, där det också kan vara svårt att identifiera arter. Om olika träslag används för att framställa varan måste verksamhetsutövaren tillhandahålla en förteckning över varje träslag som kan ha använts vid framställningen av trävaran. Träslaget bör anges enligt internationellt vedertagna timmernomenklaturer (t.ex. DIN EN 13556 *Nomenclature of timbers used in Europe, Nomenclature Générale des Bois Tropicaux*, ATIBT (1979)).

Om det går att fastställa att en beståndsdel i en sammansatt vara redan släppts ut på marknaden innan den införlivas i varan, eller att den är framställd av material som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall (se 5 b) krävs det ingen riskbedömning för den beståndsdelen. Om en verksamhetsutövare t.ex. tillverkar och säljer en vara som innehåller en blandning av träflis som delvis

kommer från trävaror som redan har släppts ut på EU-marknaden och delvis kommer från nytt timmer som verksamhetsutövaren har importerat till EU, krävs riskbedömning endast för den importerade andelen.

Exempelbeskrivningar av verksamhetsutövares leveranser finns i bilaga II.

9. SKOGSBRUKSSEKTORN

Tillämplig lagstiftning: *EU:s timmerförordning – artikel 2*

Detta gäller uteslutande efterlevnad av de lagar och andra författningar som gäller för export av timmer och trävaror i länder där timret har avverkats. Kravet gäller export från avverkningslandet, inte från exportlandet till EU. Om timret t.ex. exporterades från land X till land Y och sedan vidare från land Y till EU skulle kravet gälla exporten från land X och inte från land Y till EU.

Den tillämpliga lagstiftningen omfattar, men är inte begränsad till,

- förbud, kvoter och andra begränsningar för export av timmervaror, t.ex. förbud mot export av obearbetade stockar eller grovsågat timmer,
- krav på exportlicenser för timmer och trävaror,
- officiella tillstånd som kan krävas för de enheter som exporterar timmer och trävaror,
- betalning av skatter och avgifter för export av trävaror.

10A. BEHANDLING AV TIMMER MED CITES- ELLER FLEGTLICENS

Tillämplig lagstiftning: *EU:s timmerförordning – artikel 3*

Enligt förordningen uppfyller timmer och trävaror som omfattas av Flegtlicenser eller Cites-intyg (intyg enligt konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter) alla krav i förordningen. Detta innebär följande:

- a) Verksamhetsutövare som släpper ut varor som omfattas av sådan dokumentation på marknaden behöver inte tillämpa systemet för tillbörlig aktsamhet på dessa varor, utöver att kunna visa att de verkligen omfattas genom giltig relevant dokumentation.
- b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter kommer att anse att sådana varor har avverkats lagligt och inte innebär någon risk för överträdelse av bestämmelserna i förordningen.

Detta beror på att laglighetskontrollerna – som inkluderar tillbörlig aktsamhet – ska ha utförts i det exporterande landet enligt det frivilliga partnerskapsavtalet mellan landet i fråga och EU, och verksamhetsutövarna kan alltså betrakta timret i fråga som riskfritt.

10B. BEHANDLING AV TRÄVAROR SOM INTE FÖRTECKNAS I CITES FRAMSTÄLLDA AV TIMMER FRÅN CITES-LISTADE ARTER

Tillämplig lagstiftning: *EU:s timmerförordning – artikel 3 + rådets förordning (EG) nr 338/97*

Cites och EU:s förordningar om handel med vilda djur och växter

Cites är ett mellanstatligt avtal som syftar till att se till att internationell handel med exemplar av vilda djur och växter inte hotar deras överlevnad. Genom Cites ges mer än 30 000 arter av vilda djur och växter skydd av varierande grad. Det sker genom vissa kontroller av den internationella handeln med exemplar av dessa arter. Här ingår ett licensieringssystem som kräver godkännande av import och (re)export av arter som omfattas av konventionen.

Arter som omfattas av konventionen förtecknas i en av de tre bilagorna till konventionen beroende på vilken grad av skydd som krävs enligt vetenskapliga bedömningar. Bilaga I omfattar arter som hotas av

utrotning. Handel med exemplar av dessa arter är endast tillåten i undantagsfall. Bilaga II omfattar arter som inte nödvändigtvis är utrotningshotade för närvarande men för vilka handeln måste kontrolleras för att undvika ”ett nyttjande som är oförenligt med deras överlevnad”. Bilaga III omfattar arter som är skyddade i minst ett land, som har bitt övriga Cites-parter om hjälp med att kontrollera handeln med dem.

I EU genomförs Cites genom förordningar som kollektivt kallas EU:s förordningar om handel med vilda djur och växter.⁹ Rådets förordning (EG) nr 338/97 (grundförordningen) innehåller bestämmelser om införsel till och export eller reexport från samt förflyttning inom EU av exemplar¹⁰ av arter som förtecknas i fyra bilagor (A–D). Olika regleringsåtgärder ska tillämpas beroende på i vilken bilaga en art förtecknas. Vissa bestämmelser i förordningarna om handel med vilda djur och växter är mer långtgående än de som anges i Cites.

Problemställning

I bilagorna till Cites och till rådets förordning (EG) nr 338/97 förtecknas ibland bara specifika delar eller produkter av en art, eller endast specifika populationer av en art.¹¹ Om en artikel eller vara inte omfattas av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 338/97 (exempelvis på grund av att posten i bilagorna är begränsad) regleras den inte i förordningarna om handel med vilda djur och växter. Artikel 3 i förordning (EU) nr 995/2010 är inte tillämplig på en sådan artikel, så den skulle inte automatiskt betraktas som lagligt avverkad för tillämpningen av förordningen.

I följande tabell ges två specifika exempel:

<p>1) Bilaga B – <i>Swietenia macrophylla</i> (II) (Populationen i den neotropiska regionen – omfattar Central- och Sydamerika samt Karibien) #6</p>	<p>För denna art anges för närvarande endast timmer, sågade trävaror, fanér och plywood i förordning (EG) nr 338/97 (bilaga B). Vidare omfattas endast neotropiska populationer, och träd som växer i exempelvis Indonesien (på planteringar) är undantagna. Införsel till EU av dessa artiklar från dessa populationer måste ske i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 338/97.</p>	<p><u>Endast</u> timmer, sågade trävaror, fanér och plywood omfattas av rådets förordning (EG) nr 338/97 och (om införseln sker i enlighet med förordningen) av antagandet om laglighet enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 995/2010. Alla andra produkter tillverkade av denna art regleras inte i rådets förordning (EG) nr 338/97 och omfattas inte av antagandet om laglighet enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 995/2010.</p>
<p>2) Bilaga B – <i>Swietenia mahagoni</i> (II) #5</p>	<p>För denna art anges för närvarande endast timmer, sågade trävaror och fanér i rådets förordning (EG) nr 338/97 (bilaga B).</p>	<p><u>Endast</u> timmer, sågade trävaror och fanér omfattas av rådets förordning (EG) nr 338/97 och (om införseln sker i enlighet med förordningen) av</p>

⁹ Det rör sig för närvarande om följande förordningar: rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, senast ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 1320/2014 (grundförordningen); kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 (senast ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 56/2015) om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 (genomförandeförordningen); kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 792/2012 av den 23 augusti 2012 (ändrad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 57/2015) om regler för utförande av tillstånd, intyg och andra dokument som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem och om ändring av förordning (EG) nr 865/2006 (förordningen om tillstånd); kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 888/2014 om förbud mot införsel av vissa arter av vilda djur och växter till unionen. En förordning om förbud finns också för att förbjuda införsel till EU av vissa arter från vissa länder.

¹⁰ Begreppet *exemplar* har en speciell betydelse. Det definieras i artikel 2 t i rådets förordning (EG) nr 338/97.

¹¹ När en art tas upp i bilaga A, B eller C, inkluderas också alla delar och produkter av arten i samma bilaga, om det inte anges i en not att endast vissa delar och produkter av arten inkluderas. I fotnot 12 till förordning (EG) nr 338/97 beskrivs märkningssystemet, där symbolen # används.

	<p>Införsel till EU av dessa artiklar måste ske i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 338/97.</p>	<p>antagandet om laglighet enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 995/2010. Alla andra produkter tillverkade av denna art (inklusive plywood) regleras inte i rådets förordning (EG) nr 338/97 och omfattas inte av antagandet om laglighet enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 995/2010.</p>
--	---	--

Slutsats

Verksamhetsutövaren bör vara särskilt uppmärksam på import av varor som regleras i EU:s timmerförordning men som **inte** regleras i förordningarna om handel med vilda djur och växter (exempelvis på grund av att posten i de relevanta bilagorna till rådets förordning (EG) nr 338/97 är begränsad). Import av sådana varor enligt EU:s timmerförordning omfattas inte av något antagande om laglighet.

Verksamhetsutövaren bör därför visa tillbörlig aktsamhet när det gäller dessa varor, liksom för övrig import. I tveksamma fall bör de relevanta exportländernas behöriga administrativa myndigheter för Cites kontaktas. Kontaktuppgifter finns på webbplatsen för Cites: <http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp>.

Verksamhetsutövaren bör komma ihåg att bilagorna till rådets förordning (EG) nr 338/97 ändras minst vartannat eller vart tredje år för att återspegla ändringar i bilagorna I och II till Cites. Ändringar av bilaga C till rådets förordning (EG) nr 338/97 (ny post eller strykning) sker vid behov efter ändringar av bilaga III till Cites (enligt meddelande till konventionsparterna från Cites sekretariat).

Verksamhetsutövaren bör också vara medveten om att en del medlemsstater har strängare regler än de som anges i rådets förordning (EG) nr 338/97 (de kan t.ex. kräva ytterligare tillstånd för import av och handel med arter som förtecknas i bilaga C eller D).

11. BEHANDLING AV AGENTER

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artiklarna 2, 6 och 10
--

A. Bakgrundsinformation

En agent företräder en huvudman i ett avtal och agerar på dennes vägnar. Inom skogsindustrin kan en agent agera på leverantörens eller köparens vägnar. Avtalsparterna är alltid leverantören och köparen, och agenten är en mellanhand.

Det kan finnas agenter som inte kan eller vill lämna ut vissa uppgifter om sina avtal eller leveranskedjor till importören, ofta av kommersiella skäl. I sådana fall kan importörer hindras att få tillgång till de grundläggande uppgifter som är nödvändiga för att visa tillbörlig aktsamhet, såsom krävs för verksamhetsutövare som omfattas av EU:s timmerförordning.

Agenter kan vara baserade i ett annat land än importören.

B. Vägledning

Agenter och tillbörlig aktsamhet

Kraven på tillbörlig aktsamhet för verksamhetsutövare är desamma oavsett om de använder sig av en agent eller inte. Om en agent som levererar timmer till en verksamhetsutövare inte kan eller vill lämna

tillräckliga uppgifter för att verksamhetsutövaren på ett tillfredsställande sätt ska kunna visa tillbörlig aktsamhet, bör verksamhetsutövaren ändra sina leveransled så att det blir möjligt.

Agenter och verksamhetsutövare som är etablerade i olika länder

Behöriga myndigheters ansvar för att genomföra kontroller av verksamhetsutövare påverkas inte av att en agent är inblandad. Verksamhetsutövaren ska ändå kontrolleras av den behöriga myndigheten i det land där timret släpps ut på marknaden. Om en verksamhetsutövare får timmerleveranser via en agent som är etablerad i ett annat land kan den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller av verksamhetsutövaren vilja samarbeta med den behöriga myndigheten eller andra myndigheter i det land där agenten är etablerad, eller i ett annat land.

12. BEHANDLING AV ÖVERVAKNINGSGRUPPER

Tillämplig lagstiftning: EU:s timmerförordning – artikel 8 + kommissionens delegerade förordning (EU) nr 363/2012 – artikel 8 + kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 – artikel 6
--

1. Kommunikation och samordning mellan övervakningsorganisationer och behöriga myndigheter

A. Bakgrundsinformation

Effektiv kommunikation mellan övervakningsorganisationer och behöriga myndigheter kan förbättra bådas arbete. Om den behöriga myndigheten vet vilka verksamhetsutövare som använder sig av övervakningsorganisationer kan den ta hänsyn till detta i sin riskbaserade planering, t.ex. genom att göra färre besök hos de verksamhetsutövarna. Detta är fördelaktigt för den behöriga myndigheten, verksamhetsutövarna och övervakningsorganisationerna.

Om den behöriga myndigheten vet vilka verksamhetsutövare som inte använder ett system för tillbörlig aktsamhet som tillhandahålls av en övervakningsorganisation på korrekt sätt kan den på motsvarande sätt ta hänsyn till detta, t.ex. genom att göra fler besök hos de verksamhetsutövarna. Detta är fördelaktigt för den behöriga myndigheten. Observera att övervakningsorganisationer är skyldiga att lämna ut dessa uppgifter till behöriga myndigheter enligt artikel 8.1 c i förordning (EU) nr 995/2010.

Om en övervakningsorganisation påträffar specifika bevis för olaglig verksamhet kan de vara av omedelbar nytta för behöriga myndigheter i alla medlemsstater.

B. Vägledning

Övervakningsorganisationer uppmanas att lämna ut kundernas årsredovisningar, med uppgifter om avtals giltighet och löptid, till behöriga myndigheter i de medlemsstater där de erbjuder tjänster.

2. Intressekonflikter

A. Bakgrundsinformation

I EU:s timmerförordning och förordningarna i anslutning till den talas om intressekonflikter och de system som bör inrättas för att de ska kunna undvikas.

Intressekonflikter uppkommer i en situation då en person har ett personligt eller annat sekundärt intresse som kan påverka eller förefalla påverka hans eller hennes möjlighet att utöva sitt uppdrag på ett opartiskt och objektivt sätt (baserat på Europarådets [rekommendation R \(2000\)10E](#)).

B. Vägledning

För att undvika intressekonflikter bör övervakningsorganisationen ha, genomföra och regelbundet uppdatera

- skriftliga förfaranden inom ramen för en avtalsenlig skyldighet för all personal att skriftligen informera om alla möjliga och faktiska intressekonflikter,
- skriftliga förfaranden för hantering av tredje parts välgrundade farhågor för möjliga intressekonflikter,
- skriftliga förfaranden för läglig och lämplig respons på möjliga intressekonflikter, för att se till att de varken påverkar eller uppfattas påverka beslut som fattas av övervakningsorganisationen,
- skriftliga förfaranden för dokumentation av alla möjliga intressekonflikter och de åtgärder som vidtagits för att åtgärda dem.

3. Användning av intyg om tillbörlig aktsamhet utfärdade i tredjeländer

A. Bakgrundsinformation

Inom ramen för system för tillbörlig aktsamhet har en del verksamhetsutövare erbjudits intyg utfärdade av övervakningsorganisationers systerföretag utanför EU. I några fall tycks verksamhetsutövarna ha fått veta att dessa intyg befriar dem från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet. Lagstiftningen innehåller inga uttryckliga bestämmelser om hur sådana intyg ska behandlas.

B. Vägledning

En verksamhetsutövare som får ett sådant intyg befrias inte från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 6 i EU:s timmerförordning. Om en övervakningsorganisation eller dess systerföretag utanför EU utfärdar ett sådant intyg bör det anges att detta inte befriar verksamhetsutövaren från kravet på tillbörlig aktsamhet.

Ett intyg kan dock användas inom ett system för tillbörlig aktsamhet, på samma sätt som andra handlingar som visar överensstämmelse (t.ex. certifikat inom laglighetsförsäkringssystem). I så fall bör verksamhetsutövaren ange exakt vad intyget visar samt hur ofta kontroller görs som ett led i insatserna för att visa tillbörlig aktsamhet. Man bör också ha en kontaktpunkt på det företag som gör kontrollerna, om ytterligare frågor uppstår eller intygens giltighet behöver kontrolleras.

4. Kontroller av övervakningsorganisationer som erbjuder tjänster i en medlemsstat där de inte har något kontor

A. Bakgrundsinformation

Flera övervakningsorganisationer erbjuder tjänster till verksamhetsutövare i alla medlemsstater, trots att de inte har kontor överallt. Frågan uppstår därför om behöriga myndigheter måste genomföra kontroller av övervakningsorganisationer i samtliga medlemsstater eller bara i de medlemsstater där övervakningsorganisationen har ett kontor.

B. Vägledning

Enligt artikel 8.4 i EU:s timmerförordning ska de behöriga myndigheterna ”regelbundet genomföra kontroller” av ”de övervakningsorganisationer som utövar sin verksamhet inom de behöriga myndigheternas jurisdiktion ...”. Med *utöva verksamhet* avses här det som beskrivs i artikel 8.1 i EU:s timmerförordning, nämligen att ”bevilja verksamhetsutövare rätt att använda [övervakningsorganisationens system för tillbörlig aktsamhet]” och att ”kontrollera att dessa verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt”.

Om en övervakningsorganisation erbjuder tjänster till verksamhetsutövare inom en behörig myndighets jurisdiktion bör den behöriga myndigheten kontrollera denna övervakningsorganisation minst en gång

vertannat år. Om en övervakningsorganisation inte för närvarande erbjuder tjänster till verksamhetsutövare inom en behörig myndighets jurisdiktion behöver den behöriga myndigheten inte kontrollera övervakningsorganisationen.

Övervakningsorganisationer som inte har kontor i en viss medlemsstat bör vara medvetna om att de ändå, om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten vill göra en kontroll av dem, måste tillhandahålla personal och förse den behöriga myndigheten med de uppgifter den efterfrågar. Den behöriga myndigheten reser inte till övervakningsorganisationen.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en övervakningsorganisation har sitt huvudkontor måste dock genomföra kontroller av övervakningsorganisationen minst en gång vertannat år. Huvudkontoret är den adress som angetts på kommissionens webbplats. Behöriga myndigheter uppmanas att delge varandra sina resultat.

5. Behöriga myndigheters kontroller av verksamhetsutövare som använder sig av övervakningsorganisationer

A. Bakgrundsinformation

Enligt artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 995/2010 ska en övervakningsorganisation ”kontrollera att [...] verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig akksamhet på korrekt sätt”. Behöriga myndigheter bör genomföra kontroller av alla verksamhetsutövare, även de som använder övervakningsorganisationers system för tillbörlig akksamhet.

B. Vägledning

Behöriga myndigheter bör i sin riskbaserade planering inkludera verksamhetsutövare som använder övervakningsorganisationers system för tillbörlig akksamhet. De kan i det sammanhanget välja att specifikt ta hänsyn till användningen av övervakningsorganisationer, t.ex. genom att betrakta verksamhetsutövare som använder övervakningsorganisationers vederbörligen kontrollerade system för tillbörlig akksamhet som förknippade med lägre risk.

BILAGA I

HUR SKA TOLKNINGEN AV <i>UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN</i> TILLÄMPAS I PRAKTIKEN?

I de följande scenarierna beskrivs situationer där ett företag eller en enskild person betraktas som verksamhetsutövare enligt EU:s timmerförordning.

Scenario 1

Tillverkare C köper papper i ett tredjeland utanför EU och importerar det till EU (vilket land som helst), där tillverkaren använder pappret för att framställa skrivböcker. Sedan säljer tillverkaren skrivböckerna till återförsäljare D i en annan EU-medlemsstat. Skrivböcker är en vara som omfattas av bilagan till EU:s timmerförordning.

- ▶ Tillverkare C blir en verksamhetsutövare när han importerar pappret för att använda det i sin egen verksamhet.

Scenario 2

Återförsäljare G köper kassarullar i ett tredjeland utanför EU och importerar dem till EU där han använder dem i sina butiker:

- ▶ Återförsäljare G blir en verksamhetsutövare när han importerar kassarullarna till EU för att använda dem i sin egen verksamhet.

Scenario 3

En EU-baserad tillverkare C importerar bestruket kraftpapper direkt från en producent i tredjeland och använder det för att förpacka varor som sedan säljs på EU-marknaden.

- ▶ Återförsäljare C blir en verksamhetsutövare när han importerar kraftpapperet till EU för att använda det i sin verksamhet, och kraftpapperet importerar som vara i sin egen rätt trots att det endast används som förpackningsmaterial.

[Scenarierna 4, 5 och 6 handlar om EU-enheter som köper timmer och trävaror från icke-EU-enheter under något olika omständigheter, som förklaras i slutet av varje scenario]

Scenario 4

En EU-baserad timmerhandlare H köper spånskivor online från en leverantör som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet övergår äganderätten direkt till timmerhandlare H medan spånskvorna fortfarande befinner sig utanför EU. Spånskvorna transporteras till en EU-medlemsstat och förtullas av fraktmäklare J, som levererar dem till timmerhandlare H. Därefter säljer timmerhandlare H spånskvorna till byggare K.

- ▶ Timmerhandlare H blir en verksamhetsutövare när agent J importerar spånskvorna till EU för distribution eller användning i H:s verksamhet. Fraktmäklare J fungerar enbart som agent och transporterar varor för timmerhandlare H:s räkning.

[I detta scenario överförs äganderätten från en icke-EU-enhet till en EU-enhet innan produkten fysiskt förs in i EU.]

Scenario 5

En EU-baserad timmerhandlare H köper spånskivor online från leverantör L, som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet övergår äganderätten först när spånskvorna levereras till timmerhandlare H:s

anläggning i Storbritannien. Fraktmäklare J importerar spånskvorna till EU för leverantör L:s räkning och levererar dem till timmerhandlare H:s anläggning.

- ▶ Timmerhandlare H blir en verksamhetsutövare när leverantör L:s fraktmäklare J importerar spånskvorna till EU för distribution eller användning i H:s verksamhet.

[I detta scenario överförs äganderätten från icke-EU-enheten till EU-enheten först efter det att produkten fysiskt har förts in i EU.]

Scenario 6

En icke-EU-baserad leverantör L importerar en sändning timmer eller trävaror till EU och letar sedan efter en köpare. Timmerhandlare H köper timret eller trävarorna från L när sändningen fysiskt har förts in i EU och övergått till fri omsättning genom tullen av leverantör L och timmerhandlare H använder dem i sin verksamhet.

- ▶ Leverantör L blir en verksamhetsutövare när han importerar varorna till EU för att distribuera dem genom sin egen verksamhet. Timmerhandlare H är en handlare.

[I detta scenario överförs äganderätten från icke-EU-enheten till en EU-enhet först efter det att produkten fysiskt har förts in i EU och det finns inget avtal före denna tidpunkt.]

Scenario 7

En EU-baserad återförsäljare M importerar trävaror till EU och säljer dem direkt i sin butik till icke-kommersiella konsumenter.

- ▶ Återförsäljare M blir en verksamhetsutövare när han importerar trävarorna till EU för att distribuera dem genom sin egen verksamhet.

Scenario 8

Energibolag E köper träflis direkt från ett tredjeland utanför EU och importerar den till EU där bolaget använder den för att producera energi som sedan säljs till en EU-medlemsstats nationella nät. EU:s timmerförordning omfattar träflis men inte slutprodukten – den energi som bolaget säljer.

- ▶ Energibolag E blir en verksamhetsutövare när det importerar träflis till EU för att använda den i sin egen verksamhet.

Scenario 9

Timmerhandlare F köper träflis direkt från ett tredjeland utanför EU och importerar den till EU där han säljer den vidare till energibolag E. Energibolag E använder träflisen i EU för att producera energi som bolaget säljer till en medlemsstats nationella nät.

- ▶ Timmerhandlare F blir en verksamhetsutövare när han importerar träflis till EU för att distribuera den genom sin egen verksamhet.

[I scenarierna 10 och 10a belyser vi att träd på rot inte omfattas av förordningen. Beroende på hur avtalsvillkoren är utformade kan verksamhetsutövaren vara antingen skogsägaren eller det företag som har rätt att avverka timmer för distribution eller användning i den egna verksamheten.]

Scenario 10

Skogsägare Z fäller träd på sin egen mark och säljer timret till kunder eller bearbetar det i sitt eget sågverk.

- ▶ Skogsägare Z blir en verksamhetsutövare när han avverkar timret för distribution eller användning i den egna verksamheten.

Scenario 10a

Skogsägare Z säljer avverkningsrätten för träd på rot på sin fastighet till företag A för distribution eller användning i A:s egen verksamhet.

- ▶ Företag A blir en verksamhetsutövare när det avverkar timret för distribution eller användning i den egna verksamheten.

BILAGA II

EXEMPEL PÅ UPPGIFTER OM SAMMANSATTA VAROR

Produkttyp	Köksskåp i platta paket					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period	April 2011–december 2012					
Volym	3 200 enheter					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Kärna	Medelhård träfiberskiva	Blandade barrträd: främst tall (<i>Pinus sylvestris</i>), gran (<i>Picea abies</i>)	Mer än en EU-medlemsstat	Flera	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatoriskt	Ej tillämpligt
			Tredjeland, tillväxtekonomi i borealt område	Flera	Egna granskningar av laglighet och spårbarhet	Ja (om välgrundat förtroende)
Yta	Pappersbeläggning som imiterar trä, importerad från icke-EU-land	Okänd	Okänt	Okänd	Inga	Nej

Produkttyp	Kontorsmöbler i platta paket (CKD)					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period	Januari 2011–juni 2011					
Volym	1 500 enheter					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Kärna	Spånskiva	Sitkagran	EU-medlemsstat	Flera	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatoriskt	Ej tillämpligt
Framsida och baksida	0,5 mm fanér	Bok (<i>Fagus sylvatica</i>)	EU-medlemsstat	Privata skogsägare	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatoriskt	Ej tillämpligt

Produkttyp	Träflis					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period	Januari 2012–december 2012					
Volym	10 000 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Sågverksavfall/ avverkningsrester från träd köpta på rot av skogsägare	Blandad gran, tall och björk	EU-medlemsstat	Flera privata skogsägare	Markägarens föryngringsplaner	Ej tillämpligt
	Sågverksavfall/ avverkningsrester från stockar köpta vid vägkanten	Blandad gran, tall och björk	EU-medlemsstat	Flera privata skogsägare	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatoriskt	Ej tillämpligt

Produkttyp	Skrivpapper (90 g/m ²) från Indonesien					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period	April 2012–mars 2013					
Volym	1 200 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Kortfibrig massa	<i>Acacia mangium</i>	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	Industriell skogsplanteringskoncession XXX	Laglighetscertifikat	Ja (om välgrundat förtroende)
	Kortfibrig massa	Blandad tropisk lövved	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	Avverkning av naturlig sekundärskog för plantering, för produktion av massaved och oljepalmsplantager	Ej inlämnat	Nej
	Långfibrig massa	<i>Pinus radiata</i>	Tredjeland i tempererat område	Skogsplanteringar	Certifikat för övervakningssystem	Ja (om välgrundat förtroende)

Produkttyp	12-mm plywood					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period	April 2012–mars 2013					
Volym	8 500 m ³					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Framsida och baksida	Fanér	Bintangor (<i>Calophyllum</i> spp.)	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	YYY koncession	Exportcertifikat från statlig agent	Ja (om välgrundat förtroende)
Kärna	Fanér	Poppel (<i>Populus</i> sp.)	Tredjeland, tillväxtekonomi i tempererat område	Gårdsägda skogsskiften, ospecificerade	Ej inlämnat	Nej

Produkttyp	Bestruken konstbräda från Kina					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period						
Volym	500 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/ avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Northern Bleached Kraft Pulp (NBKP) Barrved	Västamerikansk hemlock (<i>Tsuga heterophylla</i>), douglasgran (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), cedertuja (<i>Thuja plicata</i>), vitgran (<i>Picea glauca</i>), contortatall (<i>Pinus contorta</i>)	Tredjeland i borealt område	Industriell skogsgårdskoncession	Klassificerat som "icke-kontroversiellt" enligt riktlinjerna för certifiering	Ja (om välgrundat förtroende)
	Laubholz Bleached Kraft Pulp LBKP Lövved	Poppel (<i>Populus spp.</i>)	Tredjeland i borealt område	Industriell skogsgårdskoncession	Klassificerat som "icke-kontroversiellt" enligt riktlinjerna	Ja (om välgrundat förtroende)
	Mekanisk massa	Poppel (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), vitgran (<i>Picea glauca</i>), banksianatall (<i>Pinus banksiana</i>)	Tredjeland i borealt område	Flera privata skogsägare	Icke-kontroversiellt Laglighetscertifikat	Ja (om välgrundat förtroende)

